فدایی خلق جلیل انفرادی

۱۳۴۹-۱۳۱۹

رفیق جلیل انفرادی در سال ۱۳۱۹ در شیراز در خانواده ای کارگری بدنیا آمد و خود نیز کارگری زیست، کارگری مبارزه کرد و در راه آرمانهای طبقه کارگر به شهادت رسید. رفیق جلیل از ۱٤ سالگی به کارگری مشغول شد و در کارخانجات "شعله خاور"، "یخچال سازی ارج" و "جنرال استیل" کار کرد. او سپس به اتفاق چریک فدایی خلق اسکندر صادقی نژاد دبیر سندیکای فلزکاران و مکانیک ها شدند. جلیل و اسکندر در دوران فعالیت سندیکایی همراه با سایر رفقای کارگرشان یک سازمان کوهنوردی بوجود آوردند. این سازمان کوهنوردی در سال ۱۳۴۳ پناهگاهی بر فراز قله توچال ساخت و این یادگار دسته جمعی را پناهگاه کارگر نام نهادند که هم اکنون نیز پابرجاست.

رفیق جلیل پس از سالها مبارزه سندیکایی در سال ٤۸ به رفقای جنگل پیوست. او از اولین افراد شرکت کننده در دسته جنگل بود. رفیق جلیل سپس در جریان رزم دلاورانه چریکهای فدایی خلق در جنگلهای سیاهکل همراه رفیقی مجروح در یکی از روستاها غافلگیر شده و به دست دژخیمان رژیم دستگیر می شود. او را شدیدا شکنجه می کنند اما رفیق دلاورانه در مقابل آنان می ایستد.

رفیق جلیل در ۲٦ اسفند ٤۹ همراه با ۱۲ تن دیگر از چریکهای فدایی خلق ایران، توسط مزدوران رژیم پهلوی تیرباران می شود.. **یادشان گرامی باد !**

سازمان اتحاد فداییان خلق ایران – ۱۳۸۲